

Po resnem presojevanju je pripravljalni odbor sestavljal pravila „Slovenske Straže“, katere je notranje ministrstvo odobrilo. Veliko zaslug pri tem ima poslanec dr. Žitnik.

Dosedanji odsek za narodno obrambo je upeljal v Ljubljani tudi pisarno za obrambno delo, ki posreduje glede nakupovanja posestev. Pripravlja se natančna statistika obmejnih Slovencev. Naše dijaštvo in bogoslovci bodo gotovo radi volje sodelovali. Izdale se bodo brošure glede ljudskega štetja. Za beneške in ogrske Slovence se morajo napraviti knjižnice. Delavstvo tobačne tovarne v Ljubljani se je samo ponudilo zbirati doneske za narodno obrambo. Prebrane časopise naj rodoljubi pošljejo na mejo. Tudi Amerikanci se naj združijo v naši „Slovenski Straži“.

V prvi vrsti se bo morala „Slovenska Straža“ s vsemi silami zavzeti za rešitev najbolj ogrožene slovenske postojanke St. Ilja! Naši denarni zavodi naj prispevajo od čistega dobička gotove svote za „Slovensko Stražo“. Uvedel se bo društven papir, kava in drugo blago v prid društva.

Uvedejo se novi narodni koleki v 5 vrstah. Naše vžigalice morajo biti v vsaki slovenski hiši. Če je vlada dovolila Švedski loterijo, mora jo tudi nam. Znatne doneske smo že dosedaj poslali obmejnim Slovincem.

V vsakem večjem kraju se mora osnovati podružnica „Slovenske Straže“. Prvo tako podružnico že snuje naša akademična mladina na Dunaju.

Naše narodno žentstvo moramo angažirati za delo pri „Slovenski Straži“. Čeravno imamo močnega sovražnika v Švedski in iredenti, se vendar ne smemo oplašiti! Mi smo narod Marijin! Z njeno pomočjo bomo zmagali. Slovenski svet bo onih, ki defajo, mislilo in se borilo. Zatorej:

Pogumno na mejo pomoči nesimo!

Naš narod pogube otmimo!

Viharno ploskanje in veselo vslikanje je bila gospodu poročevalcu najlepša zahvala za res krasno poročilo.

Razprava o tajnikovem poročilu.

Predsednik otvori debato, v katero so posegli Zupan iz Ljubljane, Vasle iz Mozirja, župnik Gomilšek, ki posebno povdarja važnost ženstva v narodno-obrambnem delu. Škulj iz Loškega potoka, tovarnar Pollak iz Ljubljane, cand. iur. Ogrizek pozdravlja imenom dijaštva.

Ko je nastopil župan Thaler iz St. Ilje, je nastal tak vihar navdušenja in ploskanja, da govornik del časa ni mogel povzeti besedo. „Slava St. Ilji!“ Živio St. Iljani!“ je donelo po dvorani kot orkan. Gospod Thaler želi, da bi „Slovenska Straža“ vrgla nenasitno Švedsko ob tla.

Dr. Breclj pozdravlja imenom Goričanov, profesor Jarc pa v imenu deželnega odbora, ter postavlja šentiljskega župana kot vzgled vsem slovenskim županom. Kaplan Čok prinaša pozdrave tržaških Slovencev, urednik „Mirov“, Smodej, pozdrave koroških Slovencev.

Volitev odbora.

Za predsednika „Slovenske Straže“ se izvoli dež. odbornik prof. Jarc, za podpredsed. dr. Ehrlich, za tajnika Stefe in za blagajnika Volta. Kranjsko ima v odboru 8, Stajersko 6, Goriško 2, Koroško 3, Trst 1, Slov. Dijaške Zveze 1 zastopnika. Stajersko zastopajo v odboru: dr. Benkovič, Gomilšek, dr. Hohnjec, Pušenjak, Thaler, dr. Verstovšek.

kor jajce jajcu. Zasledovali smo torej bolj ribe nego ogledovali okolico. Videli smo par zelo velikih delfinov, katerih se v jadranskem morju mnogo nahaja. Veselo se pode okolu parnika in dvigajo se precej visoko iz vode.

Sibenik! so zaklicali potniki in skozi ozek kanal se je res že videlo starodavno mesto. Kmalu se je parnik ustavil in brž smo se podali na kopno. Mestne hiše so zidane na bregu, zato so ulice ozke in strme. Nad mestom se dvigajo tri trdnjave, s katerih se odpira krasen razgled. Blizu obali je zelo stara stolna cerkev, katera je ena izmed najlepših cerkvenih stavb v Dalmaciji. Osobito lep je portal: koliko truda je stalo, predno so pridni delavci izvezljali obilico cvetov in listja, s katerimi so stebri okrašeni.

Stare hiše ob morju kažejo iz kamena izklesanega leva sv. Marka v znamenje, da so tod nekdanje vladali Benečani. Te stavbe seveda izginjajo bolj in bolj ter napravljajo prostor novejšim poslopjem. Med te štejemo na primer gledališče, bolnišnico, okrajno sodišče in druge.

Prebivalci so dalmatinski Hrvati in Lahi. Mestni zastop je v rokah Hrvatov.

Iz Šibenika drži državna železnica v Split. Sredi poto se ocepil stranska proga proti severu v staro zagorsko trdnjavo Knin. Od tod mislijo izpeljati progę še dalje proti severu v Karlovac na Hrvatskem, da bi se tako odprla pot do Adrije. Načrt je baję že izdelan, a s stavbo se menda še ne prične tako hitro, akoravno je živa potreba.

Slapovi Krke se tudi najboljše obiščejo iz Šibenika. Zato pride sem dokaj tujcev, in njih število narašča leto za leto. Upajmo, da se vest o prirodnih krasotah Dalmacije razširi še dalje, ter dovede mnogo občudovalcev.

Predsednik Grafenauer se v končnem govoru zahvaljuje vsem zborovalcem ter s pozivom na vstrajdelo za „Slovensko Stražo“ sklene zborovanje.

Tako smo dobili Slovenci konečno vendar društvo, ki se bo postavilo odločno po robu kletim zatiralcem krščanstva, slovenskega imena in onim, ki nam ropajo krasno zemljo slovensko!

Iz Stajerskega so došli sledeči pozdravina ustanovni shod:

Dunaj. Slovenska Straža naj bo ognjišče ljubezni do naše lepe slovenske zemlje. — Korošec, Pišek, Pogačnik.

Gradec. Zelo žal, da se ne morem udeležiti. Bog blagoslovi delovanje Slovenske Straže! — Robič.

Gradec. Z navdušenjem pozdravljamo bojne vrste, ki nam hite pomagat! — „Zarja“.

Polzela. Slavni ustanovni shod Slovenske Straže v Ljubljani! Zadržan vsled trgovskih potov, pozdravljam novoustanovljeno Slovensko Stražo, ter pošiljam priloženo 10 K kot redni član. — Z odličnim spoštovanjem Ivan Golihleb. — Bog živi prvega podpornega člana Slovenske Straže, ter naj najde obilo posnemalcev med našimi slovenskimi trgovci. (Odobranje.)

Maribor. Vsled bolezni zadržan, pošiljam naši „Straži“ iskrene pozdrave ter kličem za našo nadgradsko jezikovno mejo: Ne pozabite nas! — Dr. Hohnjec.

Maribor. S severne meje pozdravljamo novo zaščitnico, ki naj z geslom: Za krst častni in svobodno zlato zastavi pot tujcu! — Uredništvo „Straže“ in „Slovenskega Gospodarja“.

Maribor. Bog blagoslovi započeto delo! Živela Slovenska Straža! — Za katol. polit. društvo: Tapotnik.

Dobrna pri Celju. Kjer hrabrost in zvestoba na straži v bran stoji, beži sovražna zloba, jo skrivna moč drži! Bog blagoslovi! — Kukovec.

Pilštanj. Procvitaj v blagor zatiranih bratov! — Izobraževalno društvo.

Rajhenburg. Obilnega božjega blagoslova deli Straži! — Izobraževalno društvo.

Sv. Lenart. Zavest nujnega obrambnega dela za blagor domovine naj prešine čuteča srca Slovencev. Z današnjim dnevom boji konec naših ran, krvavih srag, a začetek slavnih zmag! — Katoliško politično društvo in vsa bralna društva šentlarskega okraja v Slov. gor.

Ljubno. Zadržani Gornjesavinjčani želimo današnjemu zborovanju Slovenske Straže mnogo uspeha in blagoslova! — Dekort, Schmid, Lekše, Petek, Cvetko, Jurak.

Kozje. Živelo prepotrebno obrambno društvo! Bog blagoslovi delo in trud zborovalcev v prid trpečih obmejnih bratov! Slovenska žilavost naj zmaga nemško nasilstvo! — Dr. Jankovič, dekan Tomažič, Ivan Lah, Anton Drolenik, Janez Vedečnik, Bovha, Jazbinšek, Preskar.

St. Jurij ob Taboru. Na noge Straža! Vsi s teboj! — Orli.

Ormož. V duhu smo z vami. Pogumno na delo za rešitev dragih bratov! — Mladeniška zveza Sv. Tomaž pri Ormožu.

St. Jurij na juž. žel. Bog blagoslovi vaše delo za slovensko ljudstvo! V duhu z vami! — Katoliško bralno društvo.

Politični ogled.

— Cesar v Bosni in Hercegovini. Bosensko-hercegovska deželna vlada je predložila ministrstvu načrt za cesarjevo bivanje v Bosni in Hercegovini. O cesarjevem obisku je sedaj gotovo sledeče: Dne 30. t. m. ob 5. uri zjutraj se pripelje cesar v Bosenski Brod. V Bosni obstane dvorni vlak v Dobouju, Zenici, na Visokem. V Sarajevo se pripelje dvorni vlak ob 5. uri popoldne. Cesar se bo peljal v vozu skozi okrašeno Kolodvorsko cesto do Marijinega dvorca, kjer bo postavljen dvorni šotor, kjer čakajo vladarja častna stotinja, generaliteta, načelniki vojaških in civilnih oblasti in duhovščina vseh veroizpovedanj. Cesar si ogleda častno stotnijo, nakar ga pozdravi sarajevski župan. Po županovem pozdravu se pelje v konak, kjer bo bival. Zvečer bo Sarajevo slovesno razsvetljeno, in se priredi vladarju na čast slavnostna bakljada. Dne 1. junija dopoldne bo imel cesar avdienco v slavnostni dvorani deželne vlade. Iz Sarajeva odpotuje cesar v Mostar dne 3. junija ob 6. uri zjutraj.

— Spravna pogajanja med Čehi in Nemci. O spravnihi pogajanjih med Čehi in Nemci objavljajo listi razna poročila. Nemški nacionalci poročajo, da so se vršila pod Bienerthovim predsedstvom posvetovanja med Čehi in Nemci. Izločili so vprašanje češkega deželnega zbora. Čehi delajo na to, da naj bi se vredilo jezikovno vprašanje v celi državi po okvirnem zakonu. O pogajanjih poroča korespondenca „Zentrum“: „da se je posvetovalo dne 13. t. m. Bienerth s češkimi in nemškimi voditelji, in jih vprašal, če se hočejo udeležiti nameranih posvetovanj. Čehi so izjavili, da bodo o tem odločevali klubi in parlamentarna komisija čeških strank. Čehi zahtevajo, da morajo biti posvetovanja neobvezna, ker ne sede v ministru njihovi zaupniki. Če se vloži okvirni jezikovni zakonski načrt, še ni gotovo, ker se mora o tem izjaviti šele zvršiti odbor agrarne stranke, kakor tu-

di večina „Slovenske Jednote“. Češki socialni demokrati izjavljajo, da niso ničesar sklenili glede na jezikovno vprašanje s češkimi meščanskimi strankami. Vse, kar se je posvetovalo, je imelo zgolj zaseben značaj.

— Na Grškem se je položaj zelo poslabšal. Govori se, da se bo zopet oživila vojaška zveza, ki bo skušala preprečiti narodno skupščino. V deželi, zlasti v Tesaliji, vladajo nemiri. Položaj je zelo poslabšala izjava Krečanov, ki so svojo skupščino otvorili v imenu grškega kralja.

— V Belgiji bodo v kratkem nove volitve. Za volitve so se združili socialni demokrati in vse, kar je protikrščanskega v Belgiji, da vržejo dosedaj vladajočo katoliško stranko, ki je privedla Belgijo do največjega blagostanja. Belgija je najbolj moderna država v Evropi. Nasprotniki krščanstva hočejo, da se poddržavijo šole, ki so dosedaj po večini vzdrževane po raznih redovih, da jim država daje le malo podpore, katere pa hoče katoliška vlada povečati za okroglo 1 milijon kron. S tem višjim izdatkom agitirajo vladni nasprotniki. Katoliško časopisje pa objavlja kratek račun, po katerem bi morala država šteti okroglih 25 milijonov, če bi hotela šole sama vzdrževati. Med katoliki v Belgiji sta dve struji: ena, ki vlada, in druga, ki z njeno politiko ni povsem zadovoljna. Nevarnost je bila, da pride ob volitvah do boja med njima. Ko pa so se nasprotniki krščanstva združili, je izjavil stari voditelj vladi nasprotujočih katolikov, da poda roko ministrskemu predsedniku v spravo. S tem, pravijo, je zmaga katoličanov zagotovljena.

Mala politična naznanila.

Dne 13. maja: Češki radikali nameravajo izstopiti tudi iz „Češkega kluba“. — Pogajanja med Nemci in Slovani se bodo nadaljevala. — V albanskih mestih Kačanik, Verišovič in Gilan je proglašen preki sod. — Pod vlakom, v katerem se je vozil predsednik ruske gosudarstvene dume, Gučkov, je bila nastavljena bomba, ki je razpočila, ne da bi napravila kako škodo.

Dne 14. maja: Francoski vojni minister Brun je podal ostavko. Vzrok so osebna nesoglasja med ministri-tovariši. — Krečanska narodna skupščina je prisegla zvestobo grškemu kralju. Turki so vsled tega silno razburjeni. — Češki poslanec Udržal je po poročilih listov naznanil „Slovenski Jednoti“, da predlože češki agrarci zakonski načrt glede na rešitev jezikovnega vprašanja. Agrarci so se o tem že prej posvetovali z Jugoslovani, Rusini in s socialnimi demokrati. Agrarci upajo pridobiti za svoj načrt tudi Poljake.

Dne 15. maja: Cesar bo bival ob letošnjih cesarskih vajah v Strožku, cempniška stolica. — „Cetinski Vestnik“ napoveduje, da se najbrže dne 1. avgusta proglasi Črna gora za kraljestvo. — V senatu v New Yorku je vložilo 26 senatorjev predlog, ki zahteva, naj se uvede v Združenih državah zakon za veljavsko varstvo. — Turki so priredili v Rešnji shod, na katerem so sklenili resolucijo, da če v štirih dneh vlada ne poda glede na krečansko vprašanje povoljne izjave, popadejo Turki sami za orožje, in odrinejo na lastno pest na grško mejo.

Dne 16. maja: V Egiptu so odkrili veliko revolucijonarno zaroto. V Kairu so zaprli nad 100 častnikov. V palači podkralja so našli dve dinamitni bombi. — Na Španskem so imeli te dni volitve; zmagali so liberalci, konservativci imajo razmeroma malo poslancev. Socialni demokrati so veselji, da je prišel tudi prvi socialni demokrat v špansko zbornico. — Na Dunaju se je vršil predvčerajšnjim ministrski svet, ki se je pečal s tekočimi zadevami.

Razne novlice.

* Iz politične službe. Okrajni tajnik Franc Vidic iz Slovenjgradca je premeščen v Gradec. — Okr. komisar Ferdinand Dostal v Celju je imenovan za namestniškega tajnika.

* Iz šole. Petrazredna ljudska šola pri Sv. Andražu v Leskovcu se je razširila v šestrazredno. Delavska pomožna učiteljica Ana Germovšek v Pilštanju je imenovana za pomožno učiteljico. Stalni učitelj v Mariboru, Ivan Roškar, je stopil v pokoj.

Iz pošte. Poštno ravnateljstvo je imenovalo Hermino Ineko za poštno oficijantino na pošti v Brezicah.

Razpisano je mesto šolskega voditelja na, v trirazredno povečani ljudski šoli pri Sv. Roku ob Sotli. Prošnje do 10. junija t. l. na krajni šolski svet pri Sv. Roku ob Rogatem.

* Stajerski deželni odbor je sklenil v seji dne 14. t. m. naprositi vlado, da se skliče čimprej stajerski deželni zbor, če mogoče še meseca maja.

* Proti uvozu ponarejenih vin. Zastopniki avstrijskih vinorodnih okrajev so zadnji čas pogosto dobivali pritožbe glede velikanskega uvoza ponarejenih vin, ki zelo neugodno uplivajo na cene našega domačega vina. Zastopniki se nameravajo obrniti do vlade s prošnjo, da stori vse potrebno, da se prepoved glede dodatka alkohola in sladkorja poostri.

* Tečaj za pridelovanje vina in sadja, kakor tudi enak tečaj za viničarje, se bo vršil na deželni sadjarski in vinarski šoli v Mariboru od 13. do 18. junija t. l.

* **Iz železniške službe.** Premješeni so: Ivan Badiura, zač. asistent v Rušah v Spod. Dravograd; Franc Löffler, adjunkt v Ljubnu v Ptuj; Jožef Gostiša, postajenačelnik pri Sv. Petru na Kranjskem v Zidan most; Friderik Perme, asistent v Divači, v Trbovlje; Franc Blažon, adjunkt v Poljčanah, k Sv. Mihaelu; Jožef Grile, asistent v Laškem trgu, v Poljčanah. V pokoj sta stopila Karol Zimmer, nadrevident in postajenačelnik v Poljčanah, s podelitvijo naslova nadzornik, in Ignac Rišner, revident v Celju.

* **V varstvo mladine** se delajo na Nemškem resni koraki. Obvarovati skušajo mladino pohujšanja, ki se širi z umazano literaturo, z grdimi podobami po prodajalnicah, s predstavami v kinematografih, in s slabimi vzgledi v gostilnah ob vživanju alkohola. Sklenile se bodo strožje državne postave, da se zavaruje mladina okuženja, in mestni zastopi so zapretili z globo in zaporom nespametnim starišem, ki bi je-mali seboj otroke v zloglasne gostilne. Ker za Nemčijo pri nas smemo capljati, bi se utegnili tudi v Avstriji za otroke v tem oziru kaj storiti. Poslanei, ganite se!

* **Liberalno učiteljstvo.** Liberalno ali svobodomiselnost učiteljstvo se je zadnja leta zaklelo, da hoče izruti iz našega ljudstva katoliško vero; vsak liberalen učitelj deluje v tem smislu, in sicer nekateri prav odkrito, drugi zopet več ali manj tajno ali prikrito. Seveda delajo, kar hočejo, ko se okrajni šolski nadzorniki premalo brigajo, in bi človek mislil, da sede v naših šolskih svetih sami liberalci. Če poklicani činitelji niso na mestu, bomo pa mi malce nadzorovali početje liberalnih učiteljev. Zato županstva, stariši in sploh somišljeniki, pozor! — Goriški „Novi Čas“ prinaša v zadnji številki par zgledov takega liberalnega učiteljstva, proti kateremu mora naša organizacija začeti brezobziren boj. V tolminski okolici nekje so imeli procesijo. Otroci, ki so po tamošnjem učitelju pohujšani, so se med procesijo igrali in se vedli zelo nepodobno. Učitelj, ki je otroke spremljal, je vse to mirno gledal, in tako početje odobral. Slednjič stopi naš mladenič pred učitelja, in mu pove: „Glejte, gospod učitelj, kaj počnejo šolski otroci!“ Učitelj pa, mesto da bi nadzoroval otroke, in jih vzgajal v katoliško-narodnem duhu, nahruli mladeniča: „Naj! To ni moje delo, ampak mežnarjevo!“ Ljudstvo! Dvigni se zoper take pohujševalce! Ali plaču-je naš kmet učitelja zato, da mu kvari mladino? — Drug slučaj. V St. Andrežu so imeli procesijo, ki so se jih udeleževali tudi otroci. Če je kateri otrok imel pri sebi znak Orla, da je zapodil učitelja domov. Prijel je pa tudi nekega fanta, ki je šol že odrasel in do katerega nima prav nobene pravice več, ter zahteval od njega, da sname Orlovski znak. Tak učitelj pač izgubiva pri ljudstvu ves ugled. — V Kanalu so imeli na Vnebohod v čitalnici komedijo. Komedijantje so bili Tržačani. Prispeljal jih je gospod nadučitelj, ki je predsednik tamošnje čitalnice. Snov te komedije je bila „smešenje in zaničevanje duhovskega stanu“. Vsakdo mora priznati, da je to za liberalce najpri-mernejša in najljubša snov. Pri takih zabavah in komedijah se liberalci izobrazujejo. — Tako se liberalni učitelji našemu ljudstvu vedno bolj odtujujejo. Mesto, da bi mladino vzgojevali, pa jo pohujšujejo.

* **Slovenska gimnazija** v Gorici. V Gorici se je sestel odbor rodoljubov, ki je sklenil, ustanoviti v Gorici novo slovensko gimnazijo, in sicer že s početkom prihodnjega šolskega leta. Seveda bo to le zasebna gimnazija, ki naj zamaši za prvo silo nujno potrebo goriških Slovencev po višji izobrazbi, ki je pa v Avstriji ne morejo dobiti v materinščini. Gimnazijo bo morala vzdrževati slovenska poštvenost. Za ravnatelja temu slovenskemu zavodu je določen vpokojen gimnazijski profesor g. Santel, ki po svojih vrlih zmognostih jamči, da bo šola v pravih rokah, in da bo dobro uspevala. — Z ozirom na težkoče, ki jih morajo prestati slovenski dijaki z dežele na neslovenskih šolah, bi bilo pričakovati, da bodo vsi Slovenci v Gorici pozdravili z veseljem novo srednjo šolo, kjer se bodo mogli učenci izobraževati v svojem materinem jeziku. Temu pa ni tako. Liberalna „Soča“ hujska že zdaj na vse mogoče načine proti slovenski gimnaziji v Gorici. Tako daleč gre nestrpnost liberalnih narodnjakov proti takozvanim „klerikalcem“, da ne marajo od teh niti — narodnih šol! S tem so liberalci zopet enkrat pokazali, koliko velja njihova narodnost.

Hofrata Ploja ne marajo. Celjski „Nar. Dnevnik“ od 11. t. m. je priporočal na prvem mestu dr. Ploja kot kandidata v načelstvo celjske Zadrugne zveze. Pa smola! „Dnevnik“ od 12. t. m. prinaša novo načelstvo in nadzorstvo, a med raznimi imeni smo zastoj iskali častivrednega hofrata. Vse ljubimkovanje osamelega hofrata z mlado-liberalci, vse njegovo rovarjenje proti K. Z. in njenim poslancem, ki so ga gospodje okoli „Dnevnika“ s takim veseljem in užitkom zasledovali, ni nič pomagalo. Agitacija mladih je ostala brezuspešna, general brez armade dr. Ploja je ostal na cedilu. Oni gospodje, ki mu ne zaupajo, in so mu dali to moralno zausnico, bodo že vedeli zakaj so to storili. Mi tudi vemo.

* **Slogaška hinavščina.** V „Slogi“ od 13. maja neki I. R. ogorčeno pozivlja vso slovensko javnost, naj napove našemu listu najhujši boj, ker naš list po zatrdilu tega dopisnika poroča neresnico. Par stavkov prej pa ravno ta I. R. korajžno in brez sramu laže, da je rekla neka oseba iz našega uredništva: „Narodna probuja ni v našem programu.“ Kako naj imenujemo tako početje naših slogašev, ki se ne vstrašijo niti laži, samo, da bi nam škodovali in vjeli nekaj kalinov? Vsak pošten človek ve, kaj mu je storiti, in se za to zalego še brigal ne bo.

* **Knjižnica S. K. S. Z.** v Mariboru, Koroška cesta št. 5, nudi svojim čitateljem najboljše spise slovenske književnosti. Odprta je vsak dan od 4. do 6. ure zvečer, in ob nedeljah od 10. do 11. ure predpoldan. Prosimo pa, da cenjeni čitatelji tudi knjige nazaj vračajo, da prihranijo sebi in nam nepotrebne stroške opominjevanja.

* **Mladeniči,** mladenke, ali imate že vsi krasne znake mladeniške, oziroma dekliške zveze? Ako nimate, naročite si jih takoj na naslov: Slov. krščanska socij. zveza v Mariboru. Komad stane 1 K. Vsi na agitacijo za nje.

* **Slov. kršč. socij. zveza** v Mariboru je razposlala vsem svojim članicam društvom vprašalne pole, ki bi se naj izpolnile in poslale nazaj. Nekatera društva so to že storila, druga pa prosimo, da to kmalu uredijo, ker jih Slov. kršč. socij. zveza nujno potrebuje.

* **500 znamk** za obmejne Slovence je poslal g. Ivan Es iz Mozirja, 99 znamk pa vrl naroden fant Hren iz Gorice pri Ptaju. Hvala lepa. Živeli posnemovalci! — Večje število znamk so tudi vposlali č. gg. frančiškani v Mariboru.

* **Za šentiljski dom** so nabrale vrle mladenke pri Sv. Juriju v Slovenskih goricah ob priliki zadnjega shoda „Dekliške zveze“ K 12'35. — Živele vrle rodoljubke!

Mariborski okraj.

m Sv. birma. Na binkoštni praznik dne 15. t. m. so delili prevzvišeni gospod knezoško po slovesni pontifikalni sv. maši v stolnici v Mariboru zakrament sv. birme. Birmancev je bilo 845. Pred deljenjem sv. zakramenta so prejeli birmanci, botri in vsi navzoči sveti apostolski blagoslov s popolnim odpustkom.

Za drugo porotno zasedanje v Mariboru je določen za načelnika predsednik okrožne sodnije Lučvik Perko, za njegove namestnike pa višjesodni svetniki dr. Fran Voušek, dr. Josip Fraidl in Anton Morcutti.

m Slovensko gledališče v Mariboru. Po Binkošti nastopijo po dolgem času zopet na našem odru člani ljubljanskega deželnega gledališča s tremi predstavami, in sicer: V soboto, dne 21. majnika t. l. uprizorijo veliko komedijo „Sebastijan, veliki knez Georgijski“; v nedeljo, dne 22. majnika t. l. dunajsko burko „Črni madež“. V torek, dne 24. majnika t. l. priredijo gledališki večer z jako zanimivim opernim in operetnim vspešnim in burko enodejanko.

Maribor. K protestantizmu sta prestopila H. Primer, tehnik, sin mariborskega vinotičarja in bivšega deželnega poslanca, ter J. Zweifler, hčerka ravnatelja deželne vinorejske in sadjarske šole v Mariboru. Od katoliške vere odpadli Primer se poteguje za službo pri c. kr. namestniji. — Suhe veje odpadajo.

m Kamnica. Na mnoga vprašanja: ali bo sploh letos v Kamnici shod dekliških Marijinih družb, ali ne, ker je 22. t. m. tudi pri Sv. Križu nad Mariborom tak shod, naznanjamo, da bo na veliko željo skoro vseh Marijinih družb v mariborskem okraju, tudi v Kamnici tak shod, kakor lani, in sicer dne 3. julija tek. leta.

m Hoče pri Mariboru. Zadnji torek ob ¼4. uri popoldne je nastal v škodnju kmeta Ludovika Rečnika ogenj, ki se je strašno naglo razširil po vasi. Pogorela so poslopja: Rečniku Ludoviku gospodarsko poslopje, Janezu Juriju, kmetu Antonu Rečniku hišni hram in gospodarsko poslopje, istotako Janezu Serneču, Francu Rečniku hlevi, in Francu Hergontu kolarska delavnica. Škoda je velika, ker posestniki niso bili visoko zavarovani. Ponesečilo se je tudi več oseb, in 4letni sinček Ludovika Rečnika je žalibog zgorel, da so ga našli brez rok in nog.

m Fram. Zopet smo imeli v svoji sredini prevzvišenega Nadpastirja, ki so na binkoštni torek delili 258 otrokom zakrament sv. birme. To so vam bili veličastni trenotki za nas in naše otroke. Vsprejem je bil sijajen na binkoštni ponedeljek. Skozi 5 dragocenih, velikih in krasnih slavolokov, katere so postavile občine, vozili so se Prevzvišeni; hiše v Framu so bile skoro vse okrašene z zastavami; na cerkvenem trgu pod cerkvi stojijo trije velikanski „maji“, ki so jih postavili vrli framski mladeniči. Otroci so bili izredno dobro podučeni, ravno tako odrasli, tako, da so prevzvišeni knezoško bili jako zadovoljni. S svojo apostolsko besedo na prižnici so nas vse izredno navdušili, potrdili in okrepili v sveti veri. — Blagoslovili so tudi novi kip brezmadežne Device. Kip je res mojstrsko delo našega slovenskega kiparja L. Perko, katerega so Prevzvišeni na prižnici javno pohvalili. Omislila so kip, ki stoji v prelepem tronu, naša vrla dekleta Marijine družbe, ki so v ta namen darovala 300 K. Tudi so blagoslovili dve izpovednici, ki sta umetno delo našega domačega mizarskega mojstra Fr. Visočnika. Izpovednici sta zaprti za izpovednika in izpovednica. Ena izpovednica velja 320 K. Kupila so eno dekleta, za drugo pa je daroval tukajšnji posestnik, dobrotnik cerkve, Jurij Fregl sam, 200 K. V neskaljenem miru, a prisrčnem veselju, sta nam minula binkoštna dneva, ki bosta ostala ne samo otrokom, temveč vsem faranom v trajnem spominu. Zupnija je kakor premlajena, prerajena. Dobrotni Bog, bodi obilni plačnik prevzvišenemu Nadpastirju!

m Sv. Lenart v Slov. gor. Binkoštni ponedeljek je priredila S. K. Z. shod pri Sv. Lenartu v Sl.

gor. Poročal je poslanec Roškar o državnem zboru. Z zanimanjem so sledili zborovalci njegovim izvajanjem. Urednik „Straže“, g. Kemperle, je govoril o dogodkih v deželnem zboru. Dobro je ožigosal nemško večino. G. župan Dolajš nam je pojasnil razmere in opisal delovanje nekdanjega okrajnega zastopa, ko je bil še v tako imenovanih nemškotarsko-naprednih rokah. Za kmeta se ni prej nič storilo. Skrbimo, da si ohranimo to najvažnejšo postojanko kmečkega ljudstva.

Tajnik g. Krambergar priporoča kmetijsko podružnico za Sv. Lenart, in govori o pomenu okrajnih volitev.

Drugi del zborovanja je bil občni zbor političnega društva. Tajnik g. Bosina je poročal o delovanju društva, ki je v minoletem letu zlasti glede deželnozbornih volitev storilo svojo dolžnost. Pripravljalo je pa tudi tla za bližajoče se okrajne volitve. G. Kavčič je podal blagajniško poročilo in se priporočal za blagohotne prispevke. Po volitvi novega odbora so se oglašali novi člani, katerih šteje društvo skupno 185. Opozarjalo se je še gg. župane na dolžnost slovenskega uradovanja, slovenskih napisov: hišnih, občinskih, krajevnih, in se jih vzpodbujalo, naj krepko in odločno vselej posežejo v poštrenovalno delo naše organizacije.

Sklenila se je resolucija zoper davek na vino. Važna je tudi stvar, ki zadeva naše različne delavce in obrtnike, ki za svojo stroko še nimajo koncesije. Vsak čas jih pride na kako pritožbo vznemirjati — orožnik. Resolucija zahteva, naj ji da vlada pravico do prostega dela, kateri zakon se je nekdanj že sklenil v deželnem zboru.

Tudi od napredne stranke jih je bilo nekaj na shodu. Morebiti jim bodo kaj hasnila naša izvajanja.

m Sv. Benedikt v Slov. gor. Poročil se je dne 11. t. m. Tomaž Skamljič, posestnik pri Sv. Treh Kraljih, z vrla mladenko dolgoletno cerkveno pevko Letnik Amalijo. Bog daj obilo sreče!

m Gornja Polskava. Dragi urednik! Res, da niste kratkovidni, in da s svojim ostrim peresom po pravici marsikedar ranite naše ljube liberalce. Vedno ste povdarjali zvezo med zloglasnimi štajercijanci in našimi, kot biser čistimi liberalnimi narodnjaki, ter jo tudi povsod dokazali. Da se vrsta dokazov pomnoži, so ustanovili gornjepolskavski liberalci v zvezi s štajercijanci rajfajzenovko, katero prav čez mevo hvalisa nenarodni „Narodni Dnevnik“ z dne 4. maja 1910. Da je ta „narodna“ pridobitev narodna zguba, vam bo jasno šele iz naslednjega. Načelnik te rajfajzenovke je bil poprej zagrizen štajercijanec. Se-le njegova sinova, visokošolca jurista dr. Janežek in vladski Francek sta ga spreobrnila v „navdušenega“ narodnjaka. V koliko je namreč narodnjak, se bo itak iz naslednjega razvidelo. Podpredsednikom si je namreč privzel znanega naročnika „Štajerca“, Štefeta Poharč, ki ljubi nemščino še bolj vneto, nego večnemščinar dr. Kukovec. G. nadučitelj Sabati, ki je izvoljen v nadzorstvo, in ima vrhu tega res pristno Nemko za spremljevalko na poti skozi solzno dolino, ne zna vkljub svojemu neumornemu prizadevanju za pokup šolarjev v nemščini dovolj nemščine za Poharčeve otroke. Hoditi morajo k „pristno“ nemškemu nadučitelju v Spodnjo Polskavo v šolo, kjer se učijo v tretjem razredu vse nemško, razven verouka. Pri Jožefu Holcerju, ki je sicer osebno dober krščanski mož, se vkljub temu govori samo nemški. Popolnoma sposoben za Kukovečeve gospodarske organizacije! Janez Krulo je socialdemokrat, ki se mora držati, če ve zakaj, hlače in vodilne roke našega naprednega g. župana. Kakšne pojme o narodnosti ima propali socialdemokratski kandidat Kitek, si lahko mislite. — On narodnostni sploh ne pozna, pozna samo liberalne kaline, ki mu gredo na lim. Sicer pa vesta o njegovi narodnosti in slovenskem mišljenju največ g. Sicherl in g. Vodušek iz Spodnje Polskave, s katerima je pri volitvah v deželni zbor koval zveze. Da je pa zet g. Hojnika (Sicherl) slovenski narodnjak, (ve pa itak vsakdo! Kaj ne dr. Janko? Sicer pa sodi v nadzorstvo gotovo najbolje socialdemokrat Kitek, ki bo vse preostanke, ki jih po našem mnenju ne bo ravno preveč, takoj razdelil, kakor je tudi v svoji dobrotljivosti pri zadnjih volitvah obljubljal kmetom samostanska in cerkvena posestva. Sedaj pa pride odbornik, ki je pečat narodnosti novoustanovljene rajfajzenovke, štajercijanski čudodelnik Peter, ki se ne piše, kakor v „N. Dnevniku“ — saj bo gotovo tudi sam protestiral proti „neupravičenemu“ spakedranju svojega imena — Sorčnik, marveč Sortschnigg. Dokazov za to se ne manjka. Saj to vedo tudi njegovi radikalno-narodni zavezniki, Hojniki. Ta naprednjak in naroden mož (Sorčnik namreč, da se ne zgodi prelahka zamena z drugimi) je bil 24 let v občinskem odboru. Bil je mnogokrat volilni mož, a volil je, česar tudi sam ne taji, vedno samo nemško-nacionalne kandidate, vodil pozneje Kresnikove shode, in bil pozneje najstrastnejši agitator za nemški občinski odbor. V zasebnem življenju ne govori slovenski z drugimi, nego z delavci in masno plačujočimi pivei in pa plesalci, ki jih ima vsako nedeljo in praznik. Res, potrebna je hranilnica. Živio narodna rajfajzenovka! Gotovo vredna hčerka svojih očetov. Edino na ta način se bo ohranila Gornja Polskava v slovenskih rokah, v katere je vsaj napol prišla pri zadnjih volitvah!?! Kar se tiče neizogibnega dostavka v „N. Dnevniku“ dopisu, da je ta ustanovitev res dobra, ker jo napadajo mariborski „katoliški listi“, prepustim sodbo bralcem „Slovenskega Gospodarja“ samim. Se ni bati, da

bi se kdo motil. — A ne morem se vzdržati, da bi ne ponovil zadnjega odstavka istega dopisa, ki pravi: Seveda gg. duhovnikom bi bolj ugajalo, če bi imelo ljudstvo hranilnico v farovžu, kjer nimajo kmetje nobene besede več zraven, in potem bolj lahko izginevajo hranilne knjižice starih ženic! G. dopisnik, naravnost duhovito. Da, res! Že dalje časa deluje izvrstno v blagor kmečkega ljudstva posojilnica v Sp. Polskavi, ki ima svoj delokrog, kakor tudi framska, razširjen na Gornjo Polskavo. Nikdar še ni bilo slišati, da bi bila izginila hranilna knjižica. Nasprotno pa je nam Polskavčanom dobro znano, kam so izginjevala posestva nerazsodnih ljudi, in kam se pride kočica in hranilna knjižica stare ženice; saj govorijo o tem celo že šolarčki, ki srečavajo na cesti nesrečneže. — Želel bi, da bi ponatisnil tudi „Narodni Dnevnik“ vsaj nekaj teh golih dejstev, saj so vzeta iz nenarodnih dnevnikov njegovih pristašev. — Sicer pa si res smeta podati narodno-napredni občinski odbor v Framu (sami posilincevi) in pa gornjopolskavski rajfajzenovski odborniki roke. Čestitamo!

m Slov. Bistrica. V sredo, dne 25. majnika gostujejo na vabilo „Narodne Čitalnice“ v Slovenski Bistrici v tamošnjem Narodnem Domu člani slovenskega gledališča ljubljanskega.

Ptujski okraj.

p Ptujski. Na Teiovo, dne 26. maja 1910, nastopijo po dolgem času zopet na našem odru člani ljubljanskega deželnega gledališča, in sicer uprizorijo ob 8. uri zvečer veliko komedijo „Sebastijan, veliki knez Georgijski.“

p Sv. Lovrenc v Slov. gor. „Stajerc“ je prinesel v zadnji 20. številki od 15. maja t. l. dva dopisa od Sv. Lovrenca in enega iz sosednje župnije Polenshak. Komur so razmere natančno znane, se mu lahko prav debelo smeji, ker z vsemi dopisi sam sebe po čeljustih bije. V enem dopisu hvali svojega ljubljence Hansa Toplaka, v dopisu iz Polenshaka pa predbaciva Lovrenčanom „Slovenskega Gospodarja“. Pa glejte, tisti rajni fant, ki je bil ubit na Polenshaku in je imel samokres pri sebi, je imel vsikdar, kadar je prišel sploh blizu cerkve, sv. mašo in pridigo pri Hansu Toplaku. O morilecu, ki je rojen in tudi pristojen na Polenshak, ni vredno govoriti, ker je duševna sirota in časnikov niti ne pozna ter biva nekaj let sedaj kot viničarski sin v župniji Sv. Lovrenc. — V dopisu iz Polenshaka piše „Stajerc“, da se je ob prihodu novega župnika streljalo, kakor da bi bil „Kaisermandover“. Ali je bil v soboto, dne 7. maja, ko se je Ornig po novi cesti v Zamence pripeljal, tudi „Kaisermandover“? Ali so morda poleg Orniga sedeli škof, da ste imeli povod za streljanje? Jesti in piti so tvoji gospodje tudi smeli v Zamencih, le duhovniki na Polenshaku bi morali na straži stati, če bi se enemu tvojih ljubčkov, in tistim, pri žganju mirnim fantom, kaj zgodilo. Kako življenje, taka smrt. — Končno še „Stajercu“ svetujemo, da o takih zadevah bolj natančno ljudi po prodajalnah v Ptuju povprašuje, da ne bo imena in dogodke popolnoma napačno prinašal, kakor je bil tudi še en prejšnji dopis od Sv. Lovrenca s podpisi posestnikov, ki jih niti pri nas ni. Če pa imaš takega dopisnika, ki niti imen pisat ne zna, pa ti ga iz srca privoščimo.

p Sv. Lovrenc v Slov. gor. Poročil se je dne 12. t. m. g. Jože Bilak, krojaški mojster in načelnik krojaške zadruge v Juršincih pri Sv. Lovrencu v Sl. gor., z gđ. Pepco Vičar, vrlo tajnico dekliške zveze pri Sv. Lovrencu. Mlademu paru naša najsrečnejša čestitke! Na mnoga leta!

p Sv. Lenart pri Veliki nedelji. Oekerte so hoteli posnemati nekateri fantje in dekleta iz Cvetkovec. Najeli so si namreč dne 17. aprila hišo posestnika Janeza Leben, kupili si vina, in napravili ponočni ples. Ker pa so prišli fantje tudi iz sosednjih občin, kakor tudi nekaj deklet z bližnjega vrha, se je začel končno pretep, in so bili nekateri precej ranjeni. Tudi domače so začeli pretepati, tako, da sta bila tepena tudi gospodar in gospodinja, in nekateri moške. Godcu so razbili lepo harmoniko na male kose. Konec tega pa je, da je ormoško sodišče obsodilo 5 oseb na pet, eno pa na 7 dni zapora in poravnane vseh stroškov. Od naše mladeniške zveze se ni nobeden udeležil plesa.

p Ormož. Se vedno ni prišlo dosti naših ljudi do spoznanja, kolike važnosti je društvo za otročje varstvo in skrb za mladino. Veliko občin je, ki stoji še čisto ob strani. Častno izjemo dela g. Vid Haba in ič, občinski predstojnik v Velicanih. Pri vsaki priliki kaže veliko zanimanje za to društvo, in je pred kratkim nabral pri sedmini Zavoršiča za društvo 2 K 80 vin. Lepa hvala marljivemu gospodu!

p Ključarovi pri Sv. Tomažu. V nedeljo, dne 8. t. m. je bil v gostilni Antolič ples, ki se je, kakor navadno, tudi tukaj slabo končal. Znani pretepač in bralec ptujskega „Stajerca“ Alojz Kirič iz Vičanec, je z nožem zabodel v levo ramo Franca Kosa iz Ključarovec.

p Sv. Trojica v Haložah. Vseposod napravljajo pomlad veselje in vzbujajo novo življenje. Veselje je bilo tudi pri nas dne 1. maja. Ostal bo pač ta dan v spominu vsem, zlasti šolski mladini. Saj tako velike, tako lepe in vzorne procesije že dolgo ni bilo, kakor je bila ta od pol ure oddaljene podružnice Nova cerkev v farno. V njej smo nosili in prinesli Marijo med petjem in godbo in slovesnim zvonenjem v spremstvu šesterih gg. duhovnikov, in jo postavili v njen

tron. Ko je zagledalo ljudstvo podobe mili obraz, je bilo ginjeno do solz. Kako čuteče in goreče moremo sedaj šele pred oltarjem Marijinim moliti. Ta je tudi prenovljen, in ime nov tabernakelj. — Kip Marijin v skoraj človeški velikosti je prelepo delo podobarja domačina Konrada Skaza v Grödnu na Tirolskem. — Vse priznanje vernim in dobrim Trojičanom, ki so s svojimi obilnimi darovi v kratkem času pokrili vse stroške; čast in hvala za skrb in gorečnost novemu g. župniku P. Lenartu Vavpotiču; slava gospicam, ki so nosile Marijo!

p Sv. Trojica v Haložah. Lep dan je bil za nas 1. maj, ko se je prinesel novi kip Marijin v veličastni procesiji v cerkev. — Pomenljiv je bil pa tudi 5. maj, ko je imelo naše „Gospodarsko in bralno društvo“ svoj III. redni občini zbor z običajnim sporedom. Iz poročil je bilo posneti, da so bili uspehi drugega društvenega leta za tukajšnje razmere veseli. Društvo je imelo naročenih 12 časnikov in gospodarskih listov in v čitalnici 318 knjig na razpolago. Na domu se je prebralo 189 knjig in 640 časopisov. Tudi je priredilo društvo dve veselici in tri poučna predavanja, eno prej, dvoje sedaj po občinem zboru. G. Germ, oskrbnik pri Novi cerkvi, je govoril o kletarski zadruzi kot o samopomoči k prodaji obilnega vina, g. kaplan Potrč o bližajoči se repatici. H koncu smo izvedeli veselo novico, da pripravlja društvo za dan 19. junija veliko veselico z dvema gledališkima predstavama. — Novi odbor se je sestavil, kakor sledi: P. Lenart Vavpotič, župnik, predsednik; Franc Germ, oskrbnik, podpredsednik; P. Rafael Potrč, kaplan, tajnik; Josip Hladnik, učitelj, tajnikov namestnik; Jožef Mlakar, krojač, blagajnik; P. Bernardin Šalamun, kaplan, blag. namestnik; Jožef Svenšek, km. mladenič, knjižničar; Dragotin Skaza, organist, in Jožef Seruga, posestnik, pregledovalec računov.

Sv. Bolfenk pri Središču. V zvezi nazadnjakov je 15 deklet, naših je pa 51. Kako velik razloček!

p Cirkovce. Našega Tonča, ki si menda domišlja, da bi mu nikdo ne smel nič reči radi njegovega hišnega gospodarja, moramo danes javno pohvaliti radi njegovega mešetarstva v korist liberalnih časopisov. Mi dobro vemo za edino osebo v cirkovski vasi, ki sovraži katoliške liste in vse duhovnike, nam je natančno znano, kdo surovo in neoljubno zbada katoliške može edino radi njihovega prijaznega občevarja z domačima gg. duhovnikoma, a vse to prezremo; nikakor pa ne dovolimo Tonču tiste svobode, da bi prežal na naročnike katoliških listov. Še manj hočemo trpeti, da bi Tonč delil šolarjem tiste iztise brezverskih časopisov, v katerih se domača gospoda duhovnika lažljivo in podlo napadajo. Sicer vsi Šikolčani in Cirkovčani s prstom lahko pokažemo oba liberalna agitatorja, ki kujeta dotične dopise, ki hodita s povešenima glavama semintja, kakor raca po luži, ki imata vsak dan 24 ur časa za obrekovanje Kmečke zveze, ki oba skupaj ne plačujeta niti vinarja dače. — Tonč se bridko pritožuje nad svojim pomagatcem, starikavim pristašem Narodne stranke, ker je baje on očigani „Stražo“ za celih 16 K na ta način, da je poslal inserat v „Stražo“ o oni moderni brivnici in strižnici. Zato se nam sedaj kar stidi, kako Tonč dopise čednega narodnega prijatelja trosi po celi župniji. — Kdo pa zaupa kaj Tonču? V tem oziru ga mali Polde zelo nadkriljuje. Nismo še pozabili onih krvavih in zbesnelih dogodkov pri zadnji deželnozborni volitvi, ki kažejo divje sovraštvo do vrlih pristašev Km. zveze. Kateri količnej pošten narodni kmet bo še poslušal Tonča? — Agitator tridesetih let niti menda ne ve, da kupčujejo z njim domači ljudje samo radi njegovega gospodarja. Da je to res, potrdi se tisti fant, ki je njegovo bratovščino s prezirljivim nasmehom odklonil, kar Tonča še danes grize v srcu. Sedaj hoče Tonč svojo jezo hladiti nad „farškimi“, zato s posebnostjo kaže tisti dopis, v katerem kličejo liberalci vruga na pomoč, da bi se rešili duhovnikov, kateri pa bodo mešetarja že pustili v miru, saj se še marsikateri kmet ogne dotične hiše, kadar je Tonč doma. „Farški“ pa tukaj javno zahtevamo, da nam da Tonč mir po časopisih itd., itd., pa ne bo toliko pritožb. Kadar bodo zopet volitve, naj gre Tonč v Haloze kupovat prolenke in teleta, bo najboljša. — Pristaši Kmečke zveze se ne strašimo nobenega mešetarja, tudi se ne bojimo nobene grožnje, pa magari streljajo vsi mešetarji pri odhodu gospoda kaplana, kakor so streljali na smrt bolnemu gospodu Č. A znate žalostno in grozno povest tistih treh streljancev? — Mi hočemo imeti mir. Zato se priporočamo gospodu Antonu Goljatu, naj primerno poduči Tonča. Vsi smo enoglasno volili gospoda Goljata, ki je prejel največ glasov izmed vseh izvoljenih odbornikov: zato menimo, da bo ugodil naši miroljubni želji, akoravno se kaj malo brigamo za celjske liberalne liste, vsaj je nam rodoljubnim pristašem Kmečke zveze celjski „Narodni List“ in „Narodni Dnevnik“ le večnik za kompost. Tega mnenja je vsak katoliški Cirkovčan in tudi cirkovski kaplan.

p Zavrč. Bralno društvo priredi v nedeljo 22. t. m. po večernih v gostilni g. Jožefa Vuk v Dobravi veselico s sledočim vsporedom: 1. Posredni predsednik. 2. Govor. 3. Šalivi igrokazi: Zamorec, Junaki, Tihotapci. Predstavljajo diletantje Mladeniške zveze pri Sv. Lenartu. 4. „Pol vina pol vode“, predstavljajo diletantje gospodarskega društva v Zavrču. 5. Šalivi srečolov z lepimi dobitki. Med odmorom svirajo završki tamburaši prvič na odru. Vstopnina: Sedež 40 vin, stojališče 20 vin. Čisti dobiček je namenjen za društveno knjižnico. Prijatelji mladine, pridite v obilnem številu! Pri slabem vremenu se preloži veselica na prihodnjo nedeljo.

Slovenci! Podpirajte svoje somišljenike!

Ljutomerski okraj.

I Ljutomer. Nenavadno živahne so bile dne 12. majnika občinske volitve v Ljutomeru. Okoliščina, da se je malo, ali da se celo nič ni pisalo o volitvah, je vzbujala misel, kakor da vse spava v nekaki onemoglosti, ali da se nihče za volitve ne briga. In res so se širile razne govorice, da bodo Slovenci izgubili III. razred. Nemei so v istini računili na to. Saj iz tega namena so bili na volilnem imeniku vsi uradniki v II. razredu. Iz tega namena je pritiskala nemška šparkasa, iz tega namena so tudi posamezniki, celo trgovci, skušali pregovoriti slovenske volilce iz okolič, naj izostanejo od volitev. In kakšen je bil sad tega nepoštenega dela? Ravno nasproten, kakor pa so ga pričakovali Ljutomerski posilincevi! Slovenski kandidatje, Franc Sršen in Ludvik Babnik sta dobila vsak po 133 glasov, Franc Zacherl 132 in Alojzij Rajh 131; Nemei pa 71 in 70 glasov. Z volitvami Slovenci nismo nič pridobili, pa hvala Bogu, tudi nič izgubili. Ohranili smo si III. razred. A nekaj je veselo, da se število oddanih slovenskih glasov kljub pritisku ni zmanjšalo, ampak je znatno poskočilo. Toliko slovenskih glasov še menda ni bilo v III. razredu. To je znamenje zavednosti in napredka. Hvala zavednim slovenskim volilcem, pa tudi g. Babniku, ki je tako spretno vodil vse priprave za volitve. Brez njega bi gotovo ne dosegli tako veselega uspeha.

I Ljutomer. V ponedeljek, dne 23. majnika t. l. gostujejo člani ljubljanskega slov. gledališča v Ljutomeru v dvorani gospe Kukovčeve pod patronanco „Murskega Sokokla“, ki tem potom uljudno vabi slav. občinstvo na to izredno prireditev ljubljanskih gostov.

I Cezanjeveci pri Ljutomeru. Že drugič v tekočem letu je priredilo naše bralno društvo gledališko predstavo. Uprizorilo je v Ljutomeru v nedeljo, dne 8. maja zvečer krasno igro „Dve materi“. Dekleta so svoje vloge prav dobro izvršila, tako, da je bilo priznanje splošno in občinstvo z uprizoritvijo zadovoljno. Le žal, da udeležba vseh raznih zadržkov in okoliščin ni bila toliko, kakor bi sicer lahko bila. Vrlim cezanjevskim dekletom želimo, da bi še za naprej z istim zanimanjem in marljivostjo prirejale gledališke predstave. To bo njim samim v korist in zabavo, bralnemu društvu pa v čast in ponos.

I Kupetincei pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Dne 7. maja je mirno v Gospodu zaspal 17letni sin Anton Klemenčič. Koliko mladeničev se pokvari že v zgodnji mladosti, a on je ostal nepokvarjen, ker ni nikdar zahajal v slabe tovarišije. Vestno je opravljal svoje stanovske dolžnosti, bil je tako desna roka svojim staršem, pri drugih pa spoštovan in priljubljen. Kako se je veselil krasnega maja! Bila je pač božja volja, da nas je zapustil. Bridka smrt ga je iztrgala iz naročja staršev in ga presadila iz te solzne doline v nebeški vrt, v večni majnik. N. v m. p.!

I Ščavnica. Gotovo si že mislite, ljubi bralci „Slovenskega Gospodarja“, da so nas tukaj na meji na Ščavnici že davno nemškutarji pohrustali. Kaj pa še več! Prosina t. l. smo imeli zopet občinske volitve. Zmagala je v vseh treh razredih krščanska narodna stranka. Nasprotniki so sicer napeli vse sile, toda ljudstvo jim ne gre več na limanice. Posebno se nam je že smilil Žižek; ta general brez armade je gotovo strgal več parov podplatov pri agitaciji. Pa volilci so pokazali, da ne marajo več štajercijancev v odbor. Še celo Žižek je dobil bolezen, takozvani „Durhfa!“. Ja, general jo hitro zgruntajo. Seveda oni bi še Ameriko odkrili, ko bi je že zdavno Kolumb ne bil prej. Hitro so skovali „rekurs“, in ga poslali naravnost na namestništvo v Gradec. Seveda zopet jim je od veselja bilo sree. Mislili so, da jih bo drugokrat bolje sreča spremljala. Pa, o smola! Volitve so potrjevale. Za župana je zopet enoglasno izvoljen spoštovani kmet Martin Križan, za svetovalce pa Anton Vais in Franc Kraner. Vam, g. Žižek, pa damo dober svet: Nikar ne hodite na prepih, ko ste od jeze čisto zdelani. Po noči pa si denite tiste giftne krote, saj jih imate v omari cel kup, pod glavo: morebiti Vam še kaj pomaga. Nejezise.

Slovenjgraški okraj.

s St. Jan pri Spodnjem Dravogradu. V nedeljo, dne 15. tega meseca je bilo pri nas jako živahno. Posestnikov in gospodarjev je prišlo mnogo od vseh strani: iz St. Jana, St. Petra, Otiskega vrha, Starega trga, in zlasti so bili dobro zastopani vrli Pamečani. Prostorji gospoda Časa so bili natlačeno polni. Z veseljem so sprejeli kmetje deželnega poslance, dr. K. Verstovška.

Odbornik S. K. Z. gospod Schöndorfer otvori zborovanje, pozdravi navzoče in predlaga posestnika, uglednega moža, gospoda Barta za predsednika.

Nato poda predsednik besedo deželnemu poslancu, ki v krepkih, odločnih in umljivih besedah razloži volilecem splošni položaj v državnem zboru in o njegovem delovanju kot deželni poslanec. Natanko razloži vzroke obstrukcije in pojasni dosedanje stanje. Odločno graja neodkrito in lažljivo poročilo celjskih listov o pogajanjih.

Vsi volilci so sprejeli z odobravanjem poslančovo poročilo. Gospod predsednik se mu zahvali iskreno za njegov trud in delovanje.

Gospod župan Werdnig, po domače Podržan, se oglasi večkrat k besedi. Povdarja, da odobrava vse, kar deluje deželni poslanec in želi, da bi vstrajal na tej poti.

Gospod župan Pirtošek iz Pake, znani zagovornik S. K. Z., prav vneto vzbuja volilce, da se vedno udeležijo vseh volitev do zadnjega moža, in biča s pikrimi besedami nastop celjske lažinapredne stranke. Gospod Podržan je skoro že prikimaval, tako prepričevalno je govoril označil postopanje te liberalne stranke.

Častiti gospod župnik Mojžišek je nasvetoval, da bi osnovali kmetje kmetijsko podružnico.

Deželni poslanec dr. Verstovšek je večkrat dal pojasnila v raznih gospodarskih zadevah.

Po dveinpolurnem zborovanju je zaključil gospod Bart zborovanje in na njegov poziv so vsi vstali in zaklicali večkrat živio poslancu, od katerega so se pristržno poslovili. Vsi so bili zadovoljni, da je bil tak lep red in mir; zlasti pa so ponosni domačini, da so se tako lepo spremenile razmere v občini.

s **Stari trg** pri Slovenjem gradu. V nedeljo je priredilo bralno društvo predavanje v Starem trgu.

Govoril je poslanec dr. K. Verstovšek o potrebi izobrazbe z ozirom na gospodarski napredek.

Pri predavanju so bili tudi trije odlični gosti iz Slovenjgradca.

Predsednik Schöndorfer obžaluje, da ni vseh Starotržanov na zborovanju, zlasti pa mladine, da bi slišala lepe nauke, katere je podal govornik. Upati je pač, da se predavanja v bralnem društvu redno vršijo. Društvo mora oživeti. Torej na delo!

s **Zavodnje**. Tu se je od 1. do 8. maja ob prav obilni udeležbi obhajal sv. misijon. Vodila sta ga prečastita gospoda Kitak in Zdravljčič. Sklep je počastil tudi preč. g. dekan Rotner, ki je sklenil to lepo uspešno pobožnost s preglednim nagovorom.

s **St. Ilj** pri Velenju. Podpisani se tem potom kar najtopleje zahvaljuje vsem obrekovalcem, ki so na najnesramnejši način trosili o njem med ljudi laži, in se jim še za naprej priporoča v memento. — Nadalje povem onemu modrijanu, ki je rekel, da so me na Dunaju od pošte izbacili, naj vzame, ali bolje, pride k meni, da mu pokažem in razložim, kaj govorijo par. 6 do 8 v knjigi „Leitfaden der Personal-, Dienst- und Gebühren-Vorschriften für die Beamten der Postämter I. bis III. Klasse.“ — Posebej se moram še zahvaliti A. K. za one vznesene besede, koje je govoril proti gostačem mojega očeta. — St. Ilj pri Velenju, dne 16. aprila 1910. — Ferdinand Voh, poštni aspirant.

s **Marnberg**. Ugasnilo je mlado življenje. Dne 13. t. m. smo morali položiti v hladni grob pridno učenko četrtega razreda tukajšnje šole, Marijo Korn. Mrzel in moker majnik jo je zasačil na potu iz šole, ter ji nakopal hudo vročinsko bolezen, legar, ki je v malo dneh uničil njene šibke življenske moči. Draga Mica! Žalostni smo bili, da smo te izgubili tako rano. Še bolj žalostni smo pa bili, ko ti nismo smeli izpolniti tvoje srčne želje, da bi bela dekleta ponesla tvoje zemeljske ostanke na kraj miru. Toda v naši žalosti nas tolaži trdno prepričanje, da so tvojo nedolžno dušo v lepem sprevedu spremljali angeli k Bogu v nebesa. Prosim te, prosi tamkaj za nas, posebno za tvoje dobre stariše! Počivaj v miru Gospodovem!

s **Ribnica**. † Miklavc Lipej — pisatelj Pohorski. Vsak kraj ima več ali manj znamenite može. Tako tudi prelepo zeleno Pohorje. Tudi daleč sloveča lepa Ribnica je imela moža, katerega ime se ne sme pozabiti. Bil je to Lipej Miklavc, kot pisatelj imenovan „Pohorski“. To je bil mož kmečke korenine, ki se ni sramoval svojega lepega stanu. Večkrat si ga lahko videl hoditi doma in po posestvu v domači volneni obleki, kar se vedno bolj opušča. Ni imel posebnih sol, pa se je sam izobrazil, da je bil več več slovanskih jezikov, posebno pa češčine. Postal je pisatelj. Nikdar ni namočil peresa, da bi bil komu s pisavo škodoval ali zasejal razprtijo. Sam kmet želel je le svojim sotrpinom pomagati z dobrimi nasveti. Le-te je zbiral deloma iz lastne skušnje ter drugih modrih mož, deloma pa je jemal od drugih Slovanov, posebno Čehov, ter pisal gospodarske zadeve. Našel si „Pohorskega“ v „Slovenskem Gospodarju“, „Gospodarskem Listu“, dnevni Mohorski družbi in drugod. Že davno sta si bila velika prijatelja s sedanjim poslancem g. Pišekom. — Lipej je bil za tukajšnje bralno društvo velepomembni mož. Ud-odbornik, dalje časa tudi predsednik, je bodril ude, ter se veselil na novi probuji tega društva. Vedno pa je bil temu društvu dober svetovalec, ter se je rad udeležil zborovanj ali veselja. Ko pa sam ni mogel več radi bolehnosti, poslal je svoje. — Bil je tudi veren in dober kristjan, ter vedno pristaš krščansko-narodne stranke. Izpolnjeval je vedno tudi svoje krščanske dolžnosti. — Bog ga je večkrat obiskal z boleznijo. Najhuje mu je bilo, ko so ga oči zapuščale, ker je moral čitanje in pisanje odložiti, kar je poprej posebno ob nedeljah in praznikih popoldan rad storil. — Rad je imel, ako ga je prijatelj obiskal, ako pa je bil sam, se je vse del h knjigi in peresu. Ko pa tega ni mogel več, je bil pa rožni venec njegova zabava. — Bil je zelo potrpežljiv ter miroljuben sosed. Imel je blago, dobro in usmiljeno srce. Pravega sovražnika ni imel. Bil je svoj čas tudi občinski odbornik. Pri volitvah je stal vedno na krščanski podlagi, ako je bilo tudi malo število somišljenikov. — Le-ta blagi mož je moral naglo zapustiti svoje domače in prijatelje. Dne 10. maja mu je angelj smrti prerazal nit življenja. Srce mu je oslabilo. To srce, ki je bilo in delovalo za svoje in svoj teptani narod, je prenehalo delovati. — Kako je bil rajni priljubljen, je pokazal njegov lep pogreb, akoravno je bilo deževno. — Da se temu zaslužnemu

možu-pisatelju na grobu ni zapelo, tega pa župnik ni kriv. Nesporazumljenje bi se bilo še dalo pri dobri volji o pravem času poravnati. G. župnik je imel ob grobu primeren govor. — Blagi Pohorski, nam nepozabljivi, počivaj od trdnopolnega dela, a tvoj duh naj nas zaostale oživlja in krepi, ter vodi k edinosti, katero si ti tako ljubil. Slava vrlému možu! N. v m. p.!

Slovinci, darujte za obrambni sklad S. K. S. Z.

Konjiški okraj.

k **Konjice**. Na binkoštno nedeljo vršil se je v Konjicah gospodarski shod živinorejcev. V sobi Km. hranilnice, katero so vrla dekleta iz Dolmeža in Tepanjskega vrha okusno v venci in zastavicami ozaljšala, se je zbralo nad 150 posestnikov. G. državni in deželni poslanec Pišek na kratko omeni namen današnjega zborovanja, g. nadrevizor Pušenjak pa v jasnih besedah razloži vse potrebno o zadruzi za vnovčevanje živine in pospeševanje živinoreje. Po njegovem govoru se je vnela živahna debata, tako, da sta se zastopnika iz Dunaja in Gradca kar čudila razumnosti naših slovenskih kmetov. Pristopilo jih je k zadruzi takoj 70. Zaupništvo je za konjiški okraj sprejelo načelstvo Kmečke hranilnice in posojilnice, katero daje ali pismena pojasnila, ali ustmena, vsaki četrtek od 9.—12. ure dopoldne.

k **Ziće**. Naša vrla narodna dekleta so na Vnebohod ter na preteklo nedeljo vprizorile gledališko predstavo „Nežka z Bleda“ v splošno zadovoljnost. Gosti od blizu in daleč so se čudili, kako spretno obvladajo priprosta kmečka dekleta tudi gosposke vloge. S svojo spretnostjo so zaslužile našim tamburašem nove velike berde. Hvala njim! V tem tiru naprej!

k **Ziće**. Zahajal Simon Ribič dobil je od svojega gospodarja 8 K plače, s katerimi je baje nameral val iti z ločko procesijo na Ptujsko goro. Ljubezen od alkohola ga je pa nekje zadržala. V nedeljo zvečer prišel je do Kučja, kjer so mu odkazali prenočišče v hlevih. Tukaj pa ni hotel dolgo ostati. Ob 11. uri pride klicat, naj ga spustijo v hišo, češ, da ga zebe. Ugodijo njegovi želji, sprejmejo ga v gostilniško sobo za peč. Zjutraj ob 5. uri ga najde gostilničar viseti za vratni na obešalniku za lastni hlačni jermen. — Zrtev alkohola!

k **Vitanje**. Binkoštni teden smo imeli v naši župniji kar 6 mrlčev. Med njimi sta dva mlada fanti, 17letni Jurij Potočnik, in 26letni Janez Brodej po domače Slatinski, kmečki sin, za katerim vse žaluje. Kako je bil priljubljen, je kazal njegov pogreb, katerega se je udeležilo veliko ljudi. Bil je pohlevnega in tihega značaja, rad je zahajal k sv. maši, pa tudi k večernicam, posebno rad je častil Marijo, svojo najboljšo mater. N. v m. p.!

Celjski okraj.

Nov slikar in pleskar, g. Dobrave, se je nastanil v Celju. Več glej inserat!

c **Po čem** so slovenski glasovi v Celju? V občini za veliko Celjsko okolico so občinske volitve pred durmi. Nemci potrebujejo slovenskih glasov, da bi prišli v slovensko občino. Zato hodijo okoli in kupujejo slovenske glasove. Po čem? Ponujajo voz gnojnice iz Celjskih stranišč za en glas. Res, prav po ceni se dobi. Sliši se, da imajo ti „čedni kupci“ s človeškim blatom veliko sreče pri svoji kupčiji za slovenske glasove. Ali so Slovenci v Celjski okolici res tako daleč prišli, da prodajajo svoje glasove za voz gnojnice? Slovenski kmetje, držite skupaj, rešite občino, katera je naša! Bog ve, kako bo, ako nam jo Nemci ugrabijo?

c **Polzela**. Naši lepi občini v sredi slovenske Savinjske doline preti velika sramota. Ze pred mnogimi leti se je sosednji St. Peter otresel nemščstva; v ta jarm pa zdaj silijo nekateri krogi na Polzeli. Par privandranih Nemcev-protestantov — inženir Voigt je baje celo žid — lovi podpise med fabriškimi, slabo plačanimi delavci za nemško šulferajnsko šolo. Tovarna je že itak nesreča za nas kmete, odvzame nam kmečke delavske moči, mladi ljudje se odvajajo kmečkega dela, privadijo se pa zapravljanju in marsičemu, kar jih nauči slaba tovaršija. Zdjaj pa hoče teh par privandranih Nemcev našo občino onesnažiti se s to popolnoma nepotrebno šolo. — Dve veliki šolski poslopji smo po višjih oblastih prisiljeni postavili, kar bomo davkoplačevalci še mnogo let pridko občutili. 5-razrednica je več kot zadostna za nas. Ali je še premalo šol in stroškov za tiste zapeljane slovenske stariše, kateri se dajo premotiti, da bi svoje otroke pošiljali v nemško „mučilnico“. Sedaj vas seveda slepijo s tem, da bo šulferajn šolo postavil, a ne bo dolgo, pa jo bo morala prevzeti občina, in si s tem navaliti novih nepotrebnih stroškov. To nam lahko pritrdijo v tistih krajih, kjer so jih Germani že osrečili z nemško šolo. V sedanji 5-razrednici se lahko nemščine toliko poučuje in nauči, da izhaja učenec, ki se je pridno učil, za vsakdanje potrebe; kdor gre pa dalje po svetu, se bo z lahkoto še bolj izuril, saj Slovenec je prebrisane glave. V sedanji šoli se uči otrok nemščine na podlagi materinega jezika, kar je edino pametno.

V nemški šoli, ki bi imela 1 ali 2 razreda, pa bo nemški učitelj ubijal ubogim otrokom blaženo nemščino — z nemščino vred pa sovraštvo do materinega jezika. Tako bo slovenski učenec moral pljuvati v lastno skledo. — Poturčen kristjan janičar je hujski od Turka, nemčur grši od pristnega Nemca. — Kako pa bo s poukom krščanskega nauka? Bode li naš g. župnik kot edini dušni pastir imel čas opravljati tudi to nepotrebno šolo? Težko da. Kateri duhovnik bi pač z veseljem hodil v tako mučilnico? Bodo otroci mar nemški rožni venec s stariši molili? O bedarija! Pa veste, da bo tudi protestantovski pastor iz Celja hodil v nemško šolo, če bodo le trije nemški otroci? Si li to želite? Ali vam dalje ni znano, kako sovraštvo se zane-se med otroke nemških in slovenskih šol, kakor nam priča žalostni dogodek v St. Lenartu, kjer je učenec nemške šole slovenskega učenca skoro zaklal. — Nemec je predrzen, skušali bi se sčasoma vsled upliva nemške šole dobiti občino v svoje roke, potem bi imela slovenska Polzela nemčursko županstvo. Kdo bi pa bil kriv teh posledic? Gotovo tisti slovenski fabriški delavci, ki bi pošiljali svoje otroke v žrelo nemškemu molohu, ki se bojijo zamere par nemških uradnikov, kateri silno slabo plačujejo svoje delavce. Spametuj-te se, dokler je čas, vi s svojimi žulji redite njim trebuhe in polnite njim žepe, a ne mislite, da imajo kaj ljubezni do vas in vaših otrok; oni imajo le namen, zanesti nemir in sovraštvo v našo občino, in vas še bolj zaslužniti. — Poznejši rodovi bodo začetnike te šole kleti, in sramoto izrekli njih imena, kot se imenuje Judež ali Eljalt. — Slovenska kri teče po naših žilah, mi hočemo mir na lastni zemlji. Ljubimo svoj materni jezik, v katerem nas je mati učila moliti. Bodimo vsi enih misli: Tu smo Slovenci gospodarji, in Bog in naši carji. Nemški protestantje naj pa svojo kulturo in izobrazbo ohranijo zase in svoje otroke, mi je ne potrebujemo in nočemo. — Pripravlja se velikanski protestni shod, na katerega mora vse, kar v Savinjski dolini narodno čuti, brez razločka mišljenja. — Skrbeli bomo, da ošabna nemčurska drevesa ne bodo prirastla do nebes. Črna zemlja naj pogoltne tega, kdor odpada.

c **Mozirje**. Občina trg Mozirje še vedno ni razpoložila občinskih računov za leto 1909 na ogled. Ali morda davkoplačevalci ne smejo nič vedeti ali slišati o računih? Gospod župan, ali ste jih morda poslali v kakšno „fabriko“, da jih preustroji? Gotovo v tako naglo naprednjaško „fabriko“, kakor je vaš občinski urad. Vprašamo pa vas, ali je morda deželnemu odboru v Gradcu že kaj znano o vaših računih? Le potolažite se, gospod župan, to bomo že mi preskrbeli, da o vaši hitrosti zve ta višji urad, in vam preskrbi primerno nagrado, seveda za vaše neumorno, zelo naprednjaško delovanje, a pardon — nazadnjaško delovanje, kajti kmečka občina je imela že pred štirimi meseci sklep računov, katerim gre vsa čast. Ako ste tudi vi pri občinskih računih tako napredovali, potem izrečemo tudi vam vso čast. Torej na veselo svidenje! — Vaš davkoplačevalec I. razreda.

c **Grize**. Na binkoštno nedeljo proslavljali smo god farnega patrona sv. Pankracija. Slovesnost so vrli Orli s pokanjem možnarjev še povišali. Pa zgodilo se je nekaj žalostnega, ali bolje rečeno, surovega. Imamo nekaj tako imenovanih naprednih (!) mladeničev, in ti so celo noč na cesti razgrajali, iskali tepeža, proti jutru pa s silo vlomili v mrtvašnico, pobili nekaj šip, in ukradli smodnik. Lep napredek! Naznani-lo se je sodniji. — Pa bodeš vprašal, od kod ta surovost? Vsega je krivo liberalno in brezverno časopisje, ki vedno smeši in zaničuje vse, kar napeljuje k poštenemu in bogoljubnemu življenju. Mnogi stariši sedaj žalostno zdihujejo, kako so jim liberalci otroke zdijvali in zaslepili. — Toda prepozno.

c **Teharje**. Angelj smrti posetil je našo, že itak maloštevilno Marijino družbo, in odvedel seboj pridno in zvesto hčerko Marijino, Mimiko Vrečar. Kruta jetika uničila je mlado življenje. Rajna je bila tiha, vzorna deklica, v svoji dolgi, hudi boleznini nenavadno potrpežljiva. Pač res, kar pravi pesem: kdor otrok je zvest Marije, smrti on se ne boji. Sosestre priredile so ji nad vse slovesen pogreb, in darovale krasen venec. Ob odprtem grobu zapale so ganljivo žalostinko. Svetila ji večna luč!

c **Teharje**. Prihodnjo nedeljo priredi politično društvo poučen shod na Opoki pri Starih v gostilni g. Sitarja. Ob 3. uri popoldne bode poročal g. dr. Benkovič o „davku na vino“ in drugih državnozbornskih razmerah, g. Terjav pa o deželnem zboru; a g. Levstik bo dal, kakor že mnogokrat, kmetovalcem fa ali oni pouk glede kmetijstva.

c **Pozor pred sleparji!** Po laškem okraju se večkrat, tako tudi sedaj, klati neka ženska pod pre-tvezo, da zapisuje ljudi v bratovščino večnih svetih maš. Lahkoverni ljudje se večkrat vsedejo takim sleparjem na limanice, in se res dajo zapisat. Seveda dajo tudi par kronic. Zato opozarjamo na to žensko. Naj se ji nihče ne vsede, in če se še kje oglasi, naj se jo izroči orožništvu.

c **Gorenje**. Naša podružna cerkev sv. Janeza se je krasno prenovila. Človek je zavzet, ko stopi vanjo. Vse, kar vidi oko, je novo ali prenovljeno. Vsi trije oltarji so krasno prenovljeni, ter v velikem oltarju dve novi podobi srca Jezusovega in Marijinega. Delo je izvršil Ivan Cesar, podobar v Mozirju, za zelo nizko ceno. Delo hvali mojstra. Prv toplo ga priporočamo. Cerkev je v občo zadovoljnost preslikal domači umetnik Fran Plešnik po skrajno nizki ceni. Tudi tega priporočamo. Sedaj imamo tudi nov tlak iz

